

**The Sufi Message of Hazrat Inayat Khan
Volume IX – The Unity of Religious Ideals,
11. The God Ideal, 21. Divine Manner**

**De Soefi Boodschap van Hazrat Inayat Khan
Deel IX – De eenheid van religieuze idealen,
11. Het Godideaal, 21. Goddelijke houding**

11. Het Godideaal

21. Goddelijke houding

In de taal van de Soefi's wordt de goddelijke houding *Akhlak-i Allah* genoemd. De mens denkt, spreekt en handelt in overeenstemming met de toonhoogte waarop zijn ziel wordt afgestemd. De hoogste noot waarop hij zou kunnen worden afgestemd is de goddelijke noot en het is op die toonhoogte dat de mens, wanneer hij daar eenmaal is aanbeland, in alles wat hij doet de houding van God tot uitdrukking begint te brengen. En wat is de houding van God? Dat is de koninklijke houding, een houding die zelfs koningen niet bekend is, want het is een houding die alleen de Koning van de hemel en de aarde kent. En deze houding wordt tot uitdrukking gebracht door de ziel die op God is afgestemd, een houding die vrij is van kleingeestigheid, een houding die vrij is van trots en verwaandheid, de houding die niet alleen mooi is maar ook de schoonheid zelf is, want God is mooi en Hij houdt van schoonheid.

De ziel die wordt afgestemd op God wordt net zo mooi als God en begint God via alles wat hij doet tot uitdrukking te brengen, in het leven de goddelijke houding tot uitdrukking brengend. Waarom is het een koninklijke houding? Met het woord koninklijk duiden wij alleen maar iemand aan die macht en weelde in overvloed bezit. De ziel afgestemd op God, voor wie al het andere vervaagt en in wiens ogen de belangrijkheid van alle kleine dingen, waar iedereen zo veel mee op heeft, afneemt, die ziel begint de goddelijke houding tot uitdrukking te brengen in de vorm van tevredenheid. Voor een gewoon iemand kan het lijken alsof er voor deze ziel niets toe doet, geen enkel gewin is opwindend, geen verlies alarmerend; als iemand hem prijst, heeft dat geen consequentie; als iemand hem beschuldigt doet hem dat niets; hulde en belediging zijn voor hem allemaal een spel, want aan het einde van het spel is noch het gewin een gewin noch het verlies een verlies; het was slechts een tijdverdrijf.

Men zou zich af kunnen vragen: 'Wat betekent zo iemand voor de anderen; wat hebben de mensen om hem heen aan hem? Die persoon is een heiling voor de anderen en voor degenen om hem heen; die persoon is een invloed om zielen te verheffen - de zielen die lijden aan kleingeestigheid en aan de beperking van de menselijke natuur. Want de menselijke natuur is niet alleen kleingeestig en beperkt, maar ze is ook dwaas en tiranniek. De reden is dat de natuur van het leven bedwelmend is. De bedwelming ervan maakt mensen dronken. En wat wil de dronkaard? Hij wil zijn drank: hij denkt niet aan een ander. In dit leven zijn er zo veel soorten sterke drank die de mens drinkt: de liefde voor weelde, passie, boosheid, bezit; de mens is niet alleen tevreden met het bezitten van aardse dingen, maar hij wil ook degenen bezitten die hij voorwendt lief te hebben en op deze manier bewijst hij zowel tiranniek als dwaas te zijn.

Want alle dingen van deze wereld die de mens bezit, bezit hij in werkelijkheid niet, hij wordt er slechts door bezeten, of het nu weelde, bezit, een vriend, positie of rang is. De ziel met de goddelijke houding is daarom nuchter vergeleken met de dronkaard van de wereld: het is deze nuchterheid die in hem die zuiverheid voortbrengt die Soefisme wordt genoemd en het is via die zuiverheid dat God zich reflecteert in zijn ziel die als een spiegel is. Niets beangstigt de ziel die God reflecteert; hij staat boven alle angst, want hij bezit niets en alle angst is verbonden aan de bezittingen die de mens heeft. Betekent dit dat hij de wereld verlaat en zijn leven in een grotten van een berg gaat doorbrengen? Allerm minst. Hij kan de weelde van de gehele wereld bezitten, hij kan het koninkrijk van het gehele universum onder zich hebben, maar niets bindt hem, niets bindt hem vast, niets maakt hem bang, want alleen wat van hemzelf is behoort hem toe. En wanneer zijn ziel van hemzelf is dan is alles van hemzelf en wat hem toebehoort kan

niet weggehaald worden. En als er al iemand het weg zou halen dan zou hij dat zelf gedaan hebben. Hij is zijn vriend en zijn vijand, en dus is er niet langer pijn of lijden, geklaag of gemopper; hij geniet de eeuwige rust, want hij is thuis, of hij zich nu op aarde of in de hemel bevindt.

Het verschil tussen God en de mens is dat God alwetend is en de mens alleen maar op de hoogte is van zijn eigen aangelegenheden. Daar God alwetend is houdt Hij van iedereen en is Hij in iedereen geïnteresseerd; en zo is het ook met de goddelijke ziel. De goddelijke persoonlijkheid, tot uitdrukking gebracht via de goddelijke ziel, laat zichzelf zien in haar interesse voor iedereen of ze nu wel of niet aan die ziel bekend zijn. Zijn interesse in een ander is niet alleen vanwege zijn vriendelijke aard of zijn sympathieke spirit; hij heeft niet interesse in het welbevinden en het welzijn van iemand anders omdat dat zijn plicht is, maar omdat hij in een andere persoon zichzelf ziet. Daarom zijn het leven en de interesse van iemand anders voor de goddelijke ziel hetzelfde als zijn eigen leven en interesse. In de pijn van iemand anders maakt de goddelijke ziel zich zorgen; in het geluk van iemand anders verheugt de goddelijke ziel zich. Zo vergeet de goddelijke ziel, die zichzelf bijna helemaal is vergeten, ook het resterende deel van het zelf in het tonen van belangstelling in anderen. Vanuit een gezichtspunt is het voor de goddelijke ziel natuurlijk om zich voor iemand anders te interesseren. Alleen wie zichzelf heeft leeggemaakt van wat in de gewone betekenis van het woord het zelf wordt genoemd is in staat de gesteldheid van iemand anders te kennen. Hij weet wellicht soms meer dan de persoon zelf, net zoals een arts de casus van zijn patiënt kent.

Goddelijke houding lijkt dus niet op de houding van ouders jegens hun kinderen, van een vriend jegens zijn geliefde vriend, van een koning jegens zijn bediende of van een bediende jegens zijn meester. Goddelijke houding omvat alle omgangsvormen; ze brengt elke vorm van liefde tot uitdrukking; en als ze al een karakteristieke eigenschap heeft dan is dat er maar één en dat de goddelijke eigenschap. Want in elke vorm van liefde en affectie ligt ergens het zelf verborgen, dat om waardering, wederzijdsheid, erkenning vraagt. De goddelijke houding bevindt zich boven dit alles. Die geeft alles en vraagt op geen enkele manier of in geen enkele vorm iets terug, op deze manier de Handeling van God via de mens bewijzend.

Translation by Alima Mooijman, alima@sufimovement.us

International Sufi Movement-USA-Midwest Region <http://www.sufimovement.us/>

International Sufi Movement-USA-Midwest Region Translation Team <http://www.sufimovement.us/workers.htm>

<http://sufimovementusdutchtranslations.blogspot.com/2011/09/de-eenheid-van-religieuze-idealen-21.html>

To read the original text please visit <http://www.hazrat-inayat-khan.org/php/views.php?h1=31&h2=11&h3=21>